

sætter Ild paa bemandedt Krigsfartøi, eller ved at forarsage dets Strandning, ved Paaseiling eller paa anden sliq Maade forvolder dets Undergang eller stor Fare derfor, skal anses med Strafarbeide ikke under 8 Aar eller Livsstraf.

Efter Saadant af Stjodesløshed eller Ukyndighed, skal han anses med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 184.

Den, som ellers forsættelig, uden at Migt dertil opfordrer, ved Anvendelsen af en Mine eller andre Kraftudvillingsmidler ødelægger Krigsmagten tilhørende Ting, skal, ligesom naar han sætter Ild paa dem, straffes efter de borgerlige Love om Brandstiftelse, og Straffen skal ingeninde være mindre, end nedenfor bestemmes for den, som paa anden Maade ødelægger Krigsmagtens Ting. Under skærpene Omstændigheder, navnlig naar Befæstningsværker, Løihuse, Krudttaarne eller Depoter for større Beholdninger af Udrustningsgjenstande ødelægges, kan Straffen, især naar Noget derved omkommer, stige til Livsstraf.

Den, som paa anden Maade end foran nævnt forsættelig imod Migt ødelægger eller fordærver Krigsmagten tilhørende Ting, skal, naar Tilfældet ikke henhører under § 190 eller § 192, anses med Fængsel eller højere Straf indtil Strafarbeide i 3 Aar.

§ 185.

Den, som af Stjodesløshed ødelægger eller fordærver Krigsmagten tilhørende Ting, skal, saafremt han ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt større Straf, og Tilfældet heller ikke henhører under § 193, anses med Fængsel; dog kan under formildende Omstændigheder Straf bortfalde, naar Skaden erstattes.

§ 186.

Den, som forfalder Ammunition eller Krigsredskab paa saadan Maade, at Waabnets Brug bliver farlig, eller dets Virkning forringes, skal anses med Fængsel i anden Grad eller større Straf indtil Strafarbeide i 4 Aar. I Krigstid kan Straffen, naar Forsalfningen i væsentlig Grad vil forringe Krigsmagtens Kampdygtighed, stige til Strafarbeide paa Livstid eller endog Livsstraf. Hvis som Følge af den omhandlede Forbrydelse Menneskers Liv eller Helbred udsettes for Fare, skal han anses med Strafarbeide ikke under 4 Aar, eller endog, hvis Noget omkommer, med Livsstraf.

§ 187.

Den, som stjæler Krigsmagten tilhørende Ting, der findes paa dens Bærster, Bærksteder, Skibe, Fæstningsværker, Løihuse, Munderingskamre, paa Transportvogne eller andre sædvanlige eller midlertidige Opbevaringssteder, skal, naar Forbrydelsen ikke henhører under § 190, anses med Fængsel, dog ikke under simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 4 Gange 5 Dage, eller med større Straf indtil Strafarbeide i 3 Aar, for saa vidt han ikke maatte have forskyldt højere Straf efter de øvrige Love om Tyveri, i hvilket sidste Tilfælde han skal anses med saadan højere Straf, og Tyveriets Gjenstand tages i Betragtning som en skærpene Omstændighed.

§ 188.

Den, som forbruger, forsættelig forkommer, pantsætter, afhænder eller paa anden Maade under slaar Krigsmagten tilhørende Penge eller Gods, som han i Tjenestens Medfør har modtaget under Opsigt, Forvaring, Forvaltning, til Bearbejdelse eller i andet Diemed, dog ikke til egen Benyttelse (jfr. § 192), skal i det Mindste straffes, hvis han er Officer, med